

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elliniko Dimosio

Motparter: Stefanos Stroumpoulis, Nikolaos Koumpanos, Panagiotis Renieris, Charalampos Renieris, Ioannis Zacharias, Dimitrios Lazarou, Apostolos Chatzizotiriou

Domslut

- 1) Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens ska tolkas så, att sjömän som är bosatta i en medlemsstat och som har anställts i den medlemsstaten av ett bolag, som har sitt stadgeenliga säte i ett tredjeland men som har sitt faktiska säte i den berörda medlemsstaten – för att i egenskap av arbetstagare och i enlighet med ett anställningsavtal som anger lagen i nämnda tredjeland såsom tillämplig lag, tjänstgöra ombord på ett kryssningsfartyg, vilket ägs av nämnda bolag och för nämnda tredjelands flagg – efter att bolaget har försatts i konkurs av en domstol i den berörda medlemsstaten enligt den medlemsstatens lagstiftning – med undantag för de fall då artikel 1.2 i nämnda direktiv ska tillämpas – ska kunna omfattas av det skydd som föreskrivs i direktivet när det gäller utestående lönefordringar gentemot det bolaget.
- 2) Artikel 1.2 i direktiv 80/987 ska tolkas så, att ett sådant skydd som det enligt artikel 29 i lag 1220/1981 genom vilken lagstiftningen rörande det organ som förvaltar hamnen i Pireus kompletterades och ändrades, i de fall då sjömän har blivit kvarlämnade i utlandet – när det gäller arbetstagare i en situation, såsom den som är i fråga för motparterna i det nationella målet – inte ska anses som ett ”skydd motsvarande det som skall finnas enligt direktiv[et]” i den mening som avses i artikeln.

⁽¹⁾ EUT C 282, 25.8.2014.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Tyskland) – Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen mot Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

(Mål C-299/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för personer — Unionsmedborgarskap — Likabehandling — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 24.2 — Socialt bistånd — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artiklarna 4 och 70 — Särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner — Medborgare i en medlemsstat omfattas inte under de tre första månadernas vistelse i den mottagande medlemsstaten)

(2016/C 145/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen

Motparter: Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

Domslut

Artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, och artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1244/2010 av den 9 december 2010, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser som innebär att personer som är medborgare i andra medlemsstater och befinner sig i en sådan situation som den som avses i artikel 6.1 i nämnda direktiv saknar rätt till vissa "särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner" i den mening som avses i artikel 70.2 i nämnda förordning nr 883/2004, vilka också utgör "socialt bistånd" i den mening som avses i artikel 24.2 i direktiv 2004/38.

(¹) EUT C 315, 19.9.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 februari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus-Finland) – Sanoma Media Finland Oy -Nelonen Media mot Viestintävirasto

(Mål C-314/14) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2010/13/EU — Artikel 19.1 — Åtskiljande av tv-reklam från tv-programmen — Delad bildskärm — Artiklarna 23.1 och 23.2 — Begränsningen av sändningstiden för tv-reklamslag till 20 procent per klocktimme — Sponsormeddelanden — Andra hänvisningar till en sponsor — "Svarta sekunder")

(2016/C 145/08)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media

Motpart: Viestintävirasto

Domslut

- 1) Artikel 19.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, som – i syfte att åtskilja det program som avslutas från det påföljande reklamavbrottet – tillåter att sluttexterna för ett tv-program visas i den ena kolumnen på en delad bildskärm och att en programtablå över kommande tv-program visas i den andra kolumnen, utan att det krävs att den delade bildskärmen kombineras med, eller följs av, en ljud- eller bildsignal, under förutsättning att ett sådant medel för åtskillnad i sig uppfyller de krav som uppställs i artikel 19.1 första meningen, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Artikel 23.2 i direktiv 2010/13 ska tolkas så, att sponsorsymboler som visas under andra program än det sponsrade programmet, såsom de sponsorsymboler som är aktuella i det nationella målet, ska inkluderas i den högsta tillåtna sändningstiden för reklam per klocktimme som anges i artikel 23.1 i direktivet.